

Odense samt Givskud Zoo fulgte så bare trop. Men udviklingen de sidste 22 år er ikke gået spørøst hen over de zoologiske haver.

Selv om loven fra 1977 til fulde har levet op til sit formål om at skabe professionelle zoologiske haver med høj international standard – der er mange gode eksempler på det – så har der til gengæld ikke været plads i den eksisterende lov til udvikling af nye og anderledes zoologiske anlæg med en lidt anden indfaldsvinkel end den, de mere traditionelle zoologiske haver har været disponenter for.

På den baggrund mener vi fra konservativ side, at det er på tide, vi tager loven op til revision og fremkommer med en ny og mere tidsvarende lov, der i højere grad tilgodeser nye tiltag.

I det af kulturministeren fremsatte forslag er to af de mest markante ændringer udvidelsen af lovens gyldighedsområde samt en ændring af selve tilskudsformen.

Udvidelsen af gyldighedsområdet er en naturlig udvikling af loven for zoologiske anlæg. Gennem årene er der opstået en række zoologiske anlæg, der lægger vægt på andre dyregrupper, og som, såfremt de har en tilfredsstillende høj standard, skal være tilskudsberettigede på lige fod med de gamle zoologiske haver.

Således udfører f.eks. Danmarks Akvarium et flot stykke arbejde på sit område, og akvariet fremstår i dag som en seværdighed af høj kvalitet og præget af et stærkt professionelt arbejde.

I forbindelse med denne udvidelse må der selvfølgelig stilles en række krav, der skal honoreres af det enkelte zoologiske anlæg for at komme i betragtning til modtagelse af tilskud. De krav, der er specificeret i lovforslaget, understreger med al ønskelig tydelighed, at man ønsker at støtte professionelt drevne zoologiske anlæg med en klar faglig profil, der yder en indsats inden for det zoologiske område som et hele – det være sig i form af arbejde for bevarelse af truede dyrearter eller i andre former for samarbejde, nationalt såvel som internationalt.

Fra konservativ side er vi tilfredse med de krav, der er formuleret i lovforslaget, og den grad af professionalisme man kræver af eventuelle ansøgere. Derimod vil jeg ikke lægge skjul på, at vi er skeptiske over for selve budgetrammen. Vi vil således gerne benytte udvalgsarbejdet til at kigge nærmere på, hvorledes ministeren har regnet sig frem til, at 4 mio. kr.

skulle være tilstrækkeligt til at dække den forventede meransøgning.

Der er alene 12 medlemmer af DAZA, der alle må forventes at være potentielle modtagere af støtte, og derudover skal der oprettes et selvstændigt sekretariat, der skal betjene Rådet for Zoologiske Anlæg, og 4 mio. kr. ekstra lyder derfor ikke umiddelbart af meget. Vi vil derfor gerne sikre os, at vedtagelsen af dette lovforslag ikke medfører forringelser for de zoologiske anlæg, der allerede i dag modtager støtte. Det ville jo virke noget underligt og bagvendt, hvis man lavede en lov, som skulle være moderne og tidssvarende, og det så eksempelvis gik ud over de meget, meget velfungerende zoologiske haver i Odense og Aalborg, såfremt man ønsker at ændre tilskudsformen til et rammetilskud, som fastsættes af det ved samme lejlighed oprettede Råd for Zoologiske Anlæg.

Hidtil har tilskuddet haft form af tilskud udregnet som en fast del af den pågældende haves driftsudgifter, og der er ingen tvivl om, at det gamle system med en fastlagt procentvis andel af driftsudgifterne er forældet og bør erstattes af en mere behovsorienteret anvisningsform. Men vi har dog visse forbehold over for den foreslåede ordning. Vi ser det som en klar fordel at nævne Rådet for Zoologisk Anlæg's mulighed for at se bort fra udgifter til forrentning af lånekapital. Det er jo stort set kun Københavns Zoologiske Have, der i kraft af penge på bankkontoen ikke bliver ramt af denne ændring. De øvrige haver er belastet af lånebyrder af divergerende størrelser, og det er klart, at når man nu har investeret i nyanlæg og moderniseringer, som man har gjort i provinsen, vil man blive hårdere ramt. Det er altså en forfordeling i forhold til København.

Endvidere vil vi gerne sikre os, at der ved tildelingen af midler tages tilstrækkelige geografiske hensyn, således at vi ikke ser, at Københavns Zoologiske Have trods sin størrelse og høje internationale standard favoriseres på bekostning af de i provinsen beliggende haver og anlæg. Som det er i øjeblikket, rammes Københavns Zoologiske Have af det i loven fastsatte loft for støtte, og den nye lov kan således af nogle ses som en mulighed for at få tilført yderligere midler til København. Vi vil under udvalgsarbejdet sikre os, at Rådet for Zoologiske Anlæg har de rette incitamentter til også at indtænke regionale hensyn ved tildeling af støtte, for det er af største betydning, at vi bevarer og styrker de i provinsen beliggende anlæg, så det